

Lietuvos meno kūrėjų asociacija

Iš neskelbtų eilėraščių

2013-07-26

ŽURNALAS: LITERATŪRA IR MENAS

TEMA: Poezija

AUTORIUS: Jonas Strielkūnas

DATA: 2013-07

Iš neskelbtų eilėraščių

Jonas Strielkūnas

Paskutinė vasaros karštybė

Paskutinė vasaros karštybė –
Karštuma nuo žemės lig dangaus.
Paskutiniai augalai išstybę,
Kiek jau niekad šiomet neišaugs.

Paskutiniai šio rugpjūčio laipsniai –
Tartum tvinksniai vasaros širdies,
Po kurių čia niekas nei nuleips, nei
Antrąsyk džiaugsmingai sužydės.

Liks tiktai laukimas šalto ryto,
Kai šalna virš pievų viešpataus.
Ir tas lapas, kurs lengvai nukrito,
Sunkiai, neatšaukiamai atauš.

2007.VIII.24

Per pūgą

Stūmiuos per aršią kovo pūgą
Greičiau šliaužte, negu žengte.
Jaučiu save kaip kaimo plūgą
Buldozeriniame mieste.

2008.III.6

Spengia

Spengia ausyse. Tai kas ten spengia?
Muzikai, kitiems negirdimi,
Užmiršti po šia kurčia padange,
Į mane, beklausį, grįždami?

2008.VI.2

Kur?

Kur tie jaunystės pagaugai,
Kai knygą nupirktą kilnoji?
Kur tie Remarko trys draugai?
Kur Hemingvėjaus mylimoji?

Kur Karamazovų aistra?
Kur kuprius katedroj slaptinjoj?
Seniai manęs jiems nebėra.
Aš pradingau, o jie nedingo,

Iš tolo žiūri į mane,
Net jiems, seniems, labai per seną.
Nebepasieks jokia žinia
Iš ten, kur jie kitiems gyvena...

2008.VII.24

Nepasimatymų vieta

Ir ji kadais čionai gyveno
Pusiau senoviniam name,
Kur mes išgerdavom šampano,
Gal ne tik jo... Tegul ir ne,

Bet susidurdavom – skeveldros
Nesusitikusių laivų.
Lig šiol kiekvieno mūsų veidas
Tarp svetimų ir tarp savų

Toksai visai atsitiktinis,
Tačiau ir artimas drauge.
Šiandieną vėl gėlės lauktinės
Išvydau atšvaitą lange

Ir vėl negrižtamai pradingo
Tai, ko nebuvo niekada.
...Tačiau vis tiek ji stebuklinga –
Nepasimatymų vieta.

2009.VIII.1

Autobusų stotelė tėviškėj

Kur lėkė jaunystė mūsų
Pasaulio gilion duobėn,
Tvarkaraštis autobusų
Ant pilko stulpo tebėr.

Bet lapkričio naktį niūrią
Pamiškėje Putauskų
Per tamsumas nebežiūri
Siela maršrutų jokių.

Joks kelias jai nebetinka.
Kur žengt per juodus lapus?
Panevėžin? Vabalninkan?
Ar į Sodelių kapus?

2009.X.4

Praėjo metai...

(Po penkiasdešimties metų)

*Praėjo metai. Gal ne paskutiniai.
Gal kvies dar meilė, dar skambės daina.*
1959.XII.31

Praėjo metai. Gal jau paskutiniai.
Nekvies jau meilė, neskambės daina.
Širdis bus išjungta kaip elektrinė
Sniegais užpiltame Visagine.

Išnyks many viešėję tautos, rasės.
Nei mitai, nei poezija neguos.
Gal kam šis amžius dvidešimt pirmasis,
O man pirmasis bus nuo pabaigos.

Nebus jokių svečių prie mano stalo.
Nei krištolas, nei auksas nežėrės.
Aš viską jau išgėriau ligi galo
Iš man skirtos vienintelės taurės.

2009.XII.31

Vidurnaktis be vaiduoklių

Vadinasi, niekas nepadedą.
Vadinas, nei priešų, nei svečio.

Vadinasi, dvyliktą valandą
Tas pat, kaip ketvirtą ar trečią.

Nė menko vaiduoklio. Nė kraupesio,
Kad grįžta įskaudintos vėlės.
Tik nuojauta sieloj, kad lauposi
Senam albume paveikslėlis,

Kad nukrenta tavo regalijos,
O lieka vien karpos ir votys,
Kad nieko dabar nebegali jis,
Tasai Don Kichotas, tas žodis.

2010.I.9

Pavasaris su Juozu Apučiu

Šviesi prieš pusę dvyliktos
Pavasario aikštė
Prie užvertos bazilikos
Užvertame krašte.

Bet varpinė nekrūpčioja
Lyg Dievo antena,
Transliuodama mums Dubčeką
Be trukdymų. Viena

Mintis mus jaunos vienija
(Ne taip ir jaunos jau...)
Ir Gedimino slėnyje
Nė velnio nebijau,

Kai susikaupę šnekame,
Lyg laisvei melsdamies.
Gyvuok, Čekoslovakija!
Gyvuosim gal ir mes.

2010.III.25

* * *

Meilės nēr. Ir laisvės nēr. O vaike,
Argi tai žadėjo tau sapnai?
Ar jautei, kad sielą tartum sraigę
Traiškys auksu kaustyti kulnai?

Nieko šitoj žemėj neturėjai.
Vos pajutęs liūdną grožį jos,
Pradingsti kaip dingsta ryto vėjai
Virš dienos beširdės prarajos.

2010.IV.29

Vilnius (2013). Rimvydo Strielkūno fotografija